

Záhada za světlem

.....

Záhada za svetlom

.....

Tajemnica światła

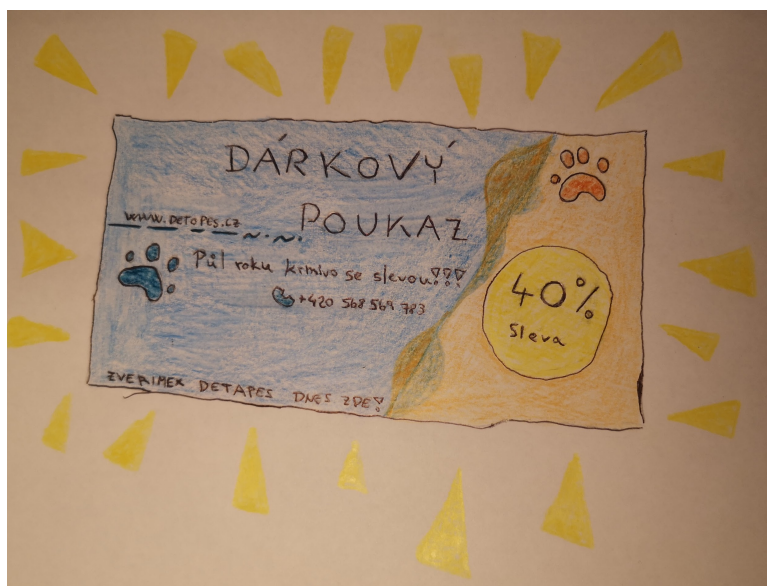
Kapitola 1.

Rebeka

Vystupuji z autobusu. Venku je tma a mrazivé ráno. Nevím proč, ale většina naší třídy si myslí, že je lepší začínat o hodinu dřív, než mít odpoledku. Narozdíl ode mě. Já bych se radši ještě válela v posteli. Zvláště, když je tohle studené počasí, a vy se musíte plahočit do školy už v sedm ráno. Vejdu do třídy a snažím se neusnout.

Druhou hodinu máme fyziku. Jako vždycky je nudná. Pomalu, tak aby mě učitel neviděl, vytáhnu z tašky učebnici matiky. Ne, že bych se chtěla učit, důležité je to, co je v ní založené.

Moje rodina je velmi malá, vlastně jsme to jenom já, máma a Klárka, moje malá sestra. Táta od nás odešel, už když jsem byly malé. A jediné, co si Klára přála k Vánocům poslední 3 roky, je štěně. Jenže máma na to nemá peníze. Štěně sice tolik nestojí, ale jde spíše o krmivo nebo očkování. Asi před dvěma měsíci jsem ale na jednom maturitním večírku vyhrála v tombole poukaz do zverimexu. Není to tolik

peněz, ale na žrádlo na první půlrok by to stačilo. Potom už něco vymyslíme. Mají to povolené, a proto tenhle kousek papíru jsem sřežila jako oko v hlavě, abych ho včera ukázala ségře, měla totiž narozeniny. Dnes, hned po škole si máme pro toho psa dojit.

Vytáhnu tedy ten poukaz, zakloním se na židli a přemýšlím, jaké to bude mít doma mazlíčka. *Naučíme ho sedět, dávat pac a...* Najednou začnou zhasínat světla. Postupně

- pěkně od předu. A další nade mnou. A za mnou. Ve třídě nastane tma. Ne úplná, protože sem skrz žaluzie prochází trochu světla, ale je tu temněji. Položím poukaz na lavici a dloubnu loktem do Elišky (spolužačka).

„To jim vyhodili pojistky, nebo co?“

Eliška jenom pokrčí rameny: „Možná jsou to jenom špatný žárovky.“ *To by ale takhle asi blikaly pořád, ne? pomyslím si.*

Ostatní využili příležitosti a začali si povídat. Učitel vypadá otráveně. „Ha ha ha,“ prohlásí, „a teď zase rozsviňte, už to není vtipné.“

Tma.

„Haló, slyšíte co říkám? Rozsviňte, jinak půjdete do ředitelny.“

Tma.

Někdo se zvedne a zkusí rozsvítit. Nejde to.

„To to snad musím udělat sám?!“

Učitel se dere uličkou k vypínači.

Světlo se rozblíká a pak se ustálí. Učitel se zastaví, rozhlédne se, ujistí se, že světlo funguje, tak jak má a vrátí se k tabuli. Co jsem to dělala předtím? Jo, no jo, prohlížela si ten poukaz. Ale kde je teď? Vždyť jsem ho pokládala na lavici. Musí tady někde být. Jenže tu není. Opatrně začnu prohledávat lavici, tašku a koukat se na zem a okolo. Nikde ho nemůžu najít. *Sakra!*

O velké přestávce projdeme s Tomášem, nejlepším kamarádem, všechny třídy a každého se ptáme, jestli ten zatracený kus papíru neviděl. Jenže nikdo nic. Takže jsem ho ztratila.

Po škole se jdu do zverimexu zeptat, jestli by mi nemohli dát náhradní. Prodavačka zavrtí hlavou. Prý jestli nemám účtenku. Samozřejmě, že ne. Bez ní to ale nejde.

Loudám se domů a přemýšlím, jak mám tohle Kláře vysvětlit. Když zabouchnu vstupní dveře, už ke mně běží.

„Tak jdeme pro toho pejska?“ zeptá se.

„Nemůžeme,“ odpovím jí smutně, „nemám ten poukaz na to žrádlo.“

„Ale vždyť si ho včera měla!“

„Jo včera jo, ale dneska jsem ho asi ztratila!“

„Jak si ho mohla ztratit?!“ naštvě se a odkráčí.

Nechce si sníst večeři. Je furt zalezlá v pokojíčku. Nemáme každá svůj pokoj, máme společný, ale já jsem ji tam nechala zuřit a udělala si úkoly v kuchyni. Ale teď by měla jít jíst. Zaťukám na dveře pokoje. Nic se neozve. Vejdu a uvidím ji sedět na posteli.

„Běž pryč!“

„Nechceš jít na večeři?“ zeptám se opatrně.

„Nemám hlad!“ odsekne.

„Hele, je mi fakt líto, že ten poukaz nemám.“ omlouvám se.

„Tak si ho neměla ztrácet! “

Teď jsem já ta, která našťvaně odkráčí. Mamka potom Kláře večeři donesla a já jsem skončila na našem tvrdém gauči. Zakloním hlavu a přemýšlím, jak jsem to všechno zkazila. Kdy jsem ztratila ten papír? Když o fyzice zhaslo to světlo. Nemohl mi ho někdo vzít? Možná. Ale i kdyby mi ho někdo ukradnul, tak já ho najdu. Musím ho najít.

Kapitola 2.

Rebeka

Příští den ve škole řeknu svoji teorii Tomášovi.

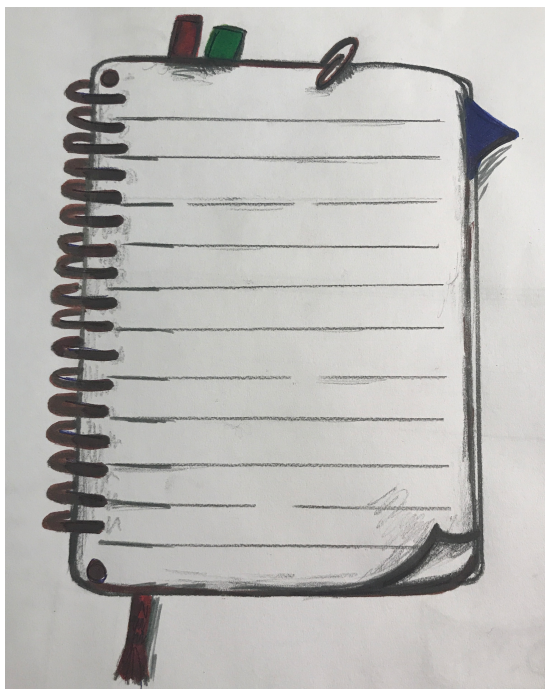
„Hele, vzhledem k tomu, že jsme včera prolezli celou školu a nenašli jsme ho, mi přijde celkem pravděpodobné, že ho někdo vzal - možná omylem, možná ne.“ říká Tomáš.

Mně to ale moc pravděpodobný nepříjde - proč by mi ho někdo bral? Věděli o tom sotva čtyři lidi a všichni to jsou moji kamarádi. Ach jo. Do čeho jsem se to zase pustila.

Tomáš mě ale upozorní ještě na jednu věc - na výpadek elektřiny. Prý se ptal a světlo zhaslo jenom v naší třídě, v ostatních ne, což je dost divné. Hlavou mi proběhne myšlenka. Co kdyby někdo schválně zhasnul, aby mi to vzal? Ale proč by to dělal? Hmm. To je asi blbost.

Zazvoní a já utíkám na matiku.

Isabela

Ale ta růžová vesta by se k té sukni taky hodila. Možná ne tolik, jako ten bílý top, no. Ale Romanovi se víc líbilo to černé tričko. Ach jo, co si mám na tu narozeninovou oslavu vzít? Aby se to Romanovi líbilo. Hmmm. Bože, on je tak sladký.

Musím si to napsat do *diáře*. Teda, ne úplně do diáře, spíš do notesu, protože tenhle je už na předminulý rok, ale já si tam píšu skoro všechno, kromě úkolů (proto mám možná taky samé čtyřky). Na konec věty nakreslím gelovkou srdíčko. V tu chvíli mě učitelka vyvolá, abych ji řekla jakou má

vodík elektronegativitu. Absolutně nevím. Pomalu se zvedám a při tom dávám *diář* do lavice.

„No...” začnu, jakmile se narovná.

Najednou zhasne světlo. Je jenom o trochu tmavěji než normálně, ale učitelku to na chvíli rozhodí. Rychle se sehnu a zeptám se Daniely - ta ví všechno. Je to jedna z výhod, proč si sednout vedle té nejchytřejší holky ve třídě. Ta ale jenom pokrčí rameny, že prý nedávala pozor. *Samozřejmě že to ví, jenom mě nemá moc ráda*, pomyslím si. Světlo se rozblíká a pak už je v pohodě. Učitelka zamumlá něco o výpadku elektřiny, a pak se podívá na mě. Já jenom trochu provinile pokrčím rameny a řeknu, že nevím. Pětka za práci v hodině. Hmmm. Už si můžu konečně sednout.

Sáhnu do lavice pro *diář*, abych si tam zapsala tu divnou příhodu o světle, když najednou ho nemůžu nahmatat. Není tam. Sakra. Začnu panikařit. Naštěstí zazvoní. Začnu bleskurychle prohledávat okolí. Nikde ho nemůžu najít. Kdyby ho našel někdo jiný, tak by se nejen dozvěděl moje vlastní tajemství, ale i ostatní zajímavé věci. Třeba to, že i když Sára, moje nejlepší kamarádka, chodí s Kryštofem, potají se schází s Karlem. Řekla mi to, když byla strašně unavená a já to z ní mámila celý týden. Jenže, co když se to rozkřikne? Sára by mě zabila.

S brekem uteču na záchodky. Tam si nějaká holka myje ruce. Když přijdu blíž, zjistím, že je to ta holka z béčka, která se mě včera ptala, jestli nemám nějaký divný papír, který asi ztratila. Od Julie jsem se dozvěděla, že včera prý taky vyhodili pojistky, a to zrovna v béčku. Náhoda?

Ta holka chce odejít. Na poslední chvíli ji zastavím, vyhrknu ze sebe, co se stalo a dodám:

„Hele slyšela jsem, že včera jsi taky něco ztratila a že u vás vypadla elektřina a....” zastavím se, „no prostě potřebuju, abys mi pomohla najít ten *diář* - myslím, že mi ho někdo vzal.”

To be continued...

Slovníček

Kapitoly 1 - 2

English	Czech	Slovak	Polish
majority	většina	väčšina	większość
weather	počasí	počasie	pogoda
puppy	štěně	šteňa	szczeniak
money	peníze	peňazí	pieniądze
diary	deník	diare	Dziennik
teddy bear	Medvídek	medvedík	Miś
carrot	mrkev	mrkva	Marchewka
sleep	spánek	spánok	sen
racing	závody	preteky	wyścigi
fuses	pojistky	poistky	bezpieczniki
bed	postel	postel'	łóżko
pillow	polštář	vankúš	poduszka
pet	mazlíček	maznáčik	zwierzę domowe
find	najít	nájst'	odnaleźć
ask	zeptat	opýtať	zapytać
week	týden	týždeň	tydzień
talk	povídat	rozprávať	rozmawiać

Tato kniha vznikla na základě spolupráce na projektu Erasmus+ / Táto kniha vznikla na základe spolupráce na projekte Erasmus+ / Ta książka powstała we współpracy z projektem Erasmus+:

**Byli jsme sousedé, teď jsme přátelé
Boli sme susedia, teraz sme priatelia
Byliśmy sąsiadami, teraz jesteśmy przyjaciółmi**

Číslo projektu: 2020-1-CZ01-KA229-078404

Školy zapojené do projektu / Szkoły zaangażowane w projekt:

Česko: Základní škola a Mateřská škola Klíč s.r.o., Česká Lípa

Slovensko: Základná škola, Školská 1, Ľubica

Polsko: Szkoła Podstawowa im. Jana Kochanowskiego w Witkowicach

Poděkování koordinátorům projektu:

Petra Plíhalová (Česko)

Eva Raffajová (Slovensko)

Dorota Kowalik (Polsko)

Poděkování učitelům / PodĎakovanie učiteľom / Dziękuj nauczycielom

Poděkování učitelům, kteří přispěli svou podporou a trpělivostí k vytvoření této knihy.

Poděkování patří především: Barbora Nevrlá (Česko),

Poděkování studentům / PodĎakovanie študentom / Dziękuję studentom

Poděkování studentům, kteří přispěli k vytvoření této knihy svými dovednostmi a odhodlaností.

PodĎakovanie študentom, ktorí prispeli k vytvoreniu tejto knihy svojimi zručnosťami a odhodlanosťou. Podziękowania dla uczniów, którzy swoimi umiejętnościami i determinacją przyczynili się do powstania tej książki.

Poděkování ilustrátorům: Česko - Julie Landová, Leona Šimůnková. Slovensko -

Poděkování spisovatelům: Česko - Eva Panáčková, Zoja Panáčková. Slovensko -
Poděkování dalším přispěvovatelům: Česko - Jakub Hrtánek, Viktorie Vondrová, Martin Kubelka,
Stela Třísková, Viktorie Vlčková. Slovensko -

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.